

Mivel magasépítészeti technikusként végeztem, így mindig érdekesnek találtam az ősi építményeket és az azok mozgatójáról szóló hipotéziseket. A legtöbb ember elámul tőlük, így a mai napig nagy vitákat szül, hogy például a gízai piramisok vagy a Stonehenge mikor és hogyan épültek valójában. Azonban a legsúlyosabbak a Közel-Keleten található, Libanontól nem messze lévő baalbeki trilithonok. Ezek egymás mellett szorosan elhelyezkedő hosszúkás tömbök, amelyek közé még egy papírfecnit sem tudunk betenni.

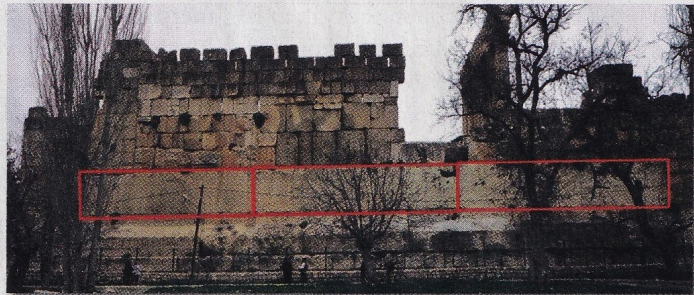
rúbbé, amikor a rómaiak elfoglalták. Ők egy óriási templomkomplexumot emeltek a trilithonokra, amit Jupiter istennek szenteltek. Az építkezés Kr. u. 161 körül fejeződött be és a várost Héliopolisznak nevezték el. A templom a Baalbeki templomegyüttes része, amelyben más jelentős templomok is találhatóak, például a Bacchus- és a Vénusz-templom. A terület később csatatérre vált, mert a kereszténység terjeszkedni kezdett és vallási háborúkat vívtak egymással az emberek. A későbbiekben a görögök foglalták el, de éltek

világban ezek voltak a legsúlyosabb tömbök, amiket valaha emberek – ha egyáltalán ők voltak – a helyükre vittek valamilyen módon. Egyetlen egy tömb súlya, akkora, mint három, mai Boeing-747 utasszállító repülőgépe. Ráadásul 4-5 méteres magasságban

lenyűgöző kihívás lenne a tömbök pontos elhelyezése, különösen az ókor technológiai szintjén.

A mozgatók kérdése

Bár régóta régészeti lelőhely Baalbek, azonban mélyebb tudományos kutatás nem

Titokzatos trilithonok

A 800 tonnás baalbeki csodák

A libanoni Baalbek az ősi idegen-hívek zarándokútjainak egyik célja, valóságos Mekkája, ugyanis itt található az a kötött tömbök, amelyek a mai napig zavarba ejtik a kutatókat. Senki nem tudja, hogy ezeket a monstrumokat hogyan szállították a helyükre, ugyanis súlyuk az utasszállító repülőgépekét is meghaladja. Annak idején Zecharia Sitchin vetette fel a témát, de korábban is többen gondolkodtak a megoldáson. A fősodratú tudomány teljesen mást állít. Kinek van hát igaza?

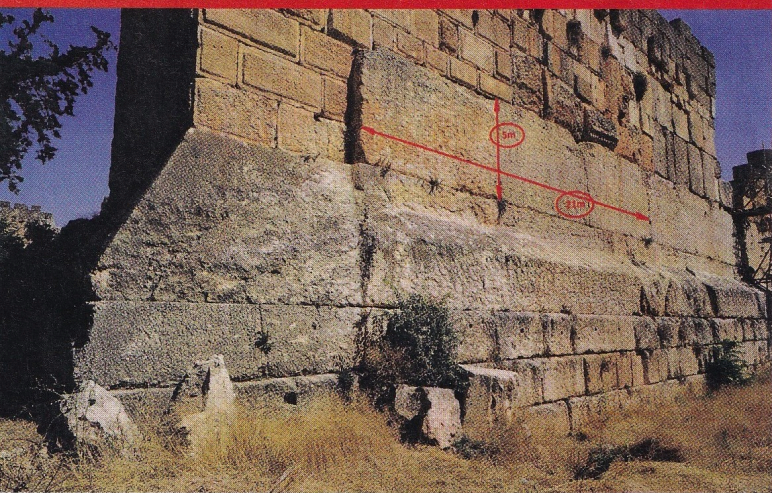
vannak elhelyezve a falban – vagyis nem a földön állnak, hanem már egy korábbi falrét tetejére kerültek.

Ezektől 900 méterre fekszik egy 1000 tonnás tömb, amit a „Terhes nő kövének” neveznek, de hogy miért nem vitték oda, ahol most van, az már rejtély. A területtől nem messze találtak egy kőbányát, ahol szintén előkerült egy befejezetlen darab, ami 1200 tonnát nyom. 2020-ban felfedeztek egy új tömböt, aminek súlya 1650 tonna és a világ legnagyobb ismert megmunkált kőve.

A trilithonok platformján áll a korábban említett templom, egy belső udvarral és oszlopokkal, amelyek 30 méter magasak. A templom tartóinak blokkjai egyenként „csak” 100 tonnásak, tehát bőven alulmaradnak a 800 tonnával szemben. Vajon hogyan vihették a helyükre ezeket az óriási tömböket? És kik voltak az építők? Azért lenne fontos tudni a választ erre a kérdésre, mert a későbbiek folyamán, a rómaiak idején fontos vallási központtá vált a terület. A mai napig sok mérnök számára

történt a trilithonok ügyében és a legtöbb tudós Jean-Pierre Adam archeológusra hivatkozik, mint aki megoldotta a tömbmozgató rejtélyét. Pierre az 1970-es években írt egy könyvet a témáról, amiben rajzokkal szemlélteti, hogy szerinte darukkal és görögökkel mozgatták a 800 tonnás tömböket. Az ő munkáján kívül szinte semmilyen szakirodalommal nem találkozhatunk, így a szkeptikusok ezt vélik autentikusnak. Ennek következtében folytatása a kilencvenes években „Római építészeti technikái” címmel. A gond az, hogy a bányászati lelőhely és a trilithonok között többszáz méter a távolság, és még az út is göröngyös. Egy dombon lefelé ekkora súlyt ilyen körülmények között biztosan nem tudtak volna mozgatni. Pierre rajzai nem ezt szemléltetik, hanem mintha sík terepen dolgoztak volna a rómaiak. Ráadásul ugyan mikor fogadnának el a tudósok bizonyítékként rajzocskákat az alternatív történelemtől?

A szkeptikusok rámutatnak arra, hogy a rómaiak a Jupiter templom építése során már használtak darukat, amelyekről több ábrázolás fennmaradt,

Az istenek városa

A helyet néhány asszír és egyiptomi tekercsen is említik, ám egy időszakban valószínűleg nem lehetett túl fontos, ugyanis alig esett róla szó. Már ekkor lehettek ott kisebb települések, de csak a Kr.e. 330-as években vált népsze-

itt föníciaiak, majd a 600-as években muszlimok is. Fő témánk a trilithonok, amelynek adatai a következők: a három vízszintes kőből álló csoport darabja 70 méter hosszú, kb. 4 méter magas, 3 méter vastag és egyenként 800 tonnát nyomnak. Az ókori

így szerintük semmi rejtélyes nincs a dologban. Igen ám, de ezek az emelőszerkezetek legfeljebb 100 tonnát bírtak el és lehetetlen lenne átemelni a tömböket a terepen még több ilyen eszköz összehúzásával is. Gondoljunk bele, hogy „csak” 100 tonnáról beszélünk, holott a trilithonok nem kétszer, vagy háromszor ekkora súlyúak, hanem legalább nyolcszor! Az antik világban semmi nyoma ekkora építkezésnek és abszolút nem illik a többi építményhez. Statika ide vagy oda, ekkora súly alatt a behelyezett görgők összeroppannak, nem bírják el ezt a terhet. Más feltételezés a csörlőt és köteleket is felveti, de ezek szintúgy hiteltelenek. Pierre rajzai a könyvében elnagyoltak és az emberi figurákhoz sem méretarányos tömböket skiccelt, hanem sokkal kisebbeket. A daruknak fel kellett volna emelniük a tömböket az említett 5-6 méteres magasságba, ami egy ilyen zárt helyen lehetetlen feladat és el sem fértek volna egymás mellett. Egy dolgot megemelni vertikálisan, más dolog vízszintesen mozgatni és pontosan elhelyezni. A kövek precíz beillesztése még ma is komoly mérnöki tervezést igényelne. Egy 800 tonnás tömb nemcsak nehéz, hanem hatalmas kiterjedésű. A

tehereloszlás, a súlypont, és az anyag megfogása törés nélkül komoly problémákat vet fel. A másik gond az, hogy a rómaiak csak ráépítették a Jupiter templomot a trilithonokra, ugyanis sehol sem említik, hogy azokat ők vitték volna a helyszínre. Egy ilyen megalomániás projectnél ez alapvető lenne, ugyanis a templom építéséről, annak oszlopainak daruval történő szállításáról és minden egyébéről tesznek említést, de a tömböket soha meg sem említik. Ez logikátlan lenne a részükről és valószínűsíthető, hogy azok már korábban ott voltak a helyszínen. A főnóciák és a görögök sem teszik szóvá és nem tulajdonították a Római Birodalom alkotásának. Legalábbis én egyetlen egy hiteles, kételkedőtől származó, történelmi forrásanyagot nem láttam arra vonatkozólag, hogy lenne bármiféle bizonyíték a római eredetre.

Továbbá, hogy egy kicsit jobban megértse az olvasó, hogy mekkora dolog lehetett ezeket a bányából a helyszínre vinni, még a modern technológiával sem vállalná egy építészeti cég egy ilyen projekt lebonyolítását. Bár sokféle daruval rendelkezünk, de csak néhány típus lenne képes ekkora tömböket megemelni. Kizárólag olyan daruk tudnák mozgatni

a trilithonokat, amelyeket hajógyárak használnak óriáskonténerek szállítására vagy ott vannak a gigászi lánctalpas és mobildaruk. Még ezeknek a teherbírása is legfeljebb 1000 tonna körül mozog. De igen, biztosan kötéllel meg csörlővel emelgették majdnem kétezer éve...

Földönkívüliek építették?

Az ősi idegen-hívók úgy vélik, hogy az egymás melletti trilithonok egy platform funkcióval bírtak, amire a földönkívüliek szálltak le az űrhajóikkal. Ezt az elképzelést Matest M. Agrest (2015-2005) orosz matematikus hintette el a tudományos körökben, majd Zecharia Sitchin (1920-2010) vette át tőle és népszerűsítette a későbbi könyveiben. Én kételkedek abban, hogy a trilithonok fel- illetve leszálló helyek lehettek, ugyanis az űrhajó súlyától beszakadhatott volna a platform, és egy csillagközi utazásra alkalmas fajnak felesleges egy ilyen kiépítenie egy szimpla leszállóhoz. Még ha egy könnyedebb járművet használtak volna az idegenek, akkor mindenféle platformokat kellene találnunk a bolygón, de ez nincs így. Sem az indiai vimánáknál, sem az egyiptomiak égi bárkájánál nem találunk olyan utalásokat, hogy szükség lett volna ilyesmire. A régi feljegyzések szerint az istenek, azaz az idegenek bárhol leszállhattak a Földön és ennek

fényében eléggé primitívnek hat az, hogy a trilithonok ilyen leszállóplatformok lettek volna. Ha mégis, akkor annak nyoma maradna, mert biztos, hogy valamilyen formában károsodának használat közben. Amikor a Saturn V elvitte az embereket a Holdra, a teljes súlya 2970 tonna volt, pedig az csak egy kezdetleges űrhajónak számított. Bár kisebb leszálló egységeket is küldhettek a Földre az idegenek az „anyaűrhajóból”, de még így sem látom értelmét a leszálló platformról szóló elképzelésnek.

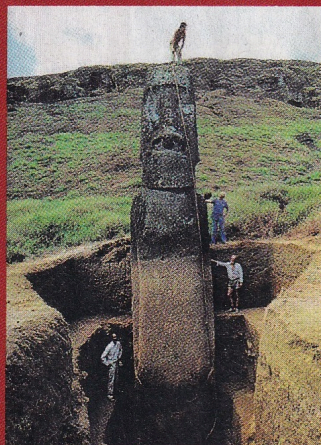
Mi lehet a megoldás?

Összességében sem a hivatalos fősodratú, sem pedig az alternatív verzió nem nyújt kielégítő válaszokat arra, hogy miként mozgatták a helyükre a trilithonokat és mi volt a funkciójuk. Az biztos, hogy nem a rómaiak műve, hanem akár évezredekkel korábban kerültek ki a bányából. Egyáltalán nem vetem el, hogy a helyszínen ne lett volna valamilyen földönkívüli tevékenység, viszont az is belátható, hogy akik a blokkokat mozgatták, azoknak megvoltak a saját korlátaik, hiszen az 1000-1200 tonnásakat már nem tették a helyükre. Jó kérdés, hogy vajon azért, mert nem bírták el vagy azért, mert valami közbeszólt az építkezés során? Mi lehetett ez az esemény? Talán sosem tudjuk meg...

MISKOLCI LÁSZLÓ

Óriások és levitáció

Legendák szólnak az óriásokról és több kutató úgy véli, hogy számos ókori emlékművet valójában ők építettek. A nagy fizikai erővel bíró lényeknek nem lehetett probléma a kötött tömböket mozgatni. A hiba ott van, hogy eddig egyetlen hiteles óriás csontvázat sem találtak. A másik megoldást a levitációban látják, mert akusztikus hanghatásokkal megoldható lenne a tömbök lebegtetése. Erről is szólnak régi történetek, hogy a Húsvét-sziget szobrai és

más monumentális tömbök a helyükre lebegtek. Talán ez lenne a kulcs a trilithonok kapcsán is?